

Eiropas Savienības
Padome

Briselē, 2016. gada 2. maijā
(OR. en)

8535/16

Starpiestāžu lieta:
2016/0124 (NLE)

SOC 214
EMPL 131
PECHE 150

PRIEKŠLIKUMS

Sūtītājs:	Direktors <i>Jordi AYET PUIGARNAU</i> kungs, Eiropas Komisijas ģenerālsekretāra vārdā
Saņemšanas datums:	2016. gada 29. aprīlis
Saņēmējs:	Eiropas Savienības Padomes ģenerālsekretārs <i>Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN</i> kungs
K-jas dok. Nr.:	COM(2016) 235 final
Temats:	Priekšlikums - PADOMES DIREKTĪVA, ar ko īsteno Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālās konfederācijas (COGECA), Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETF) un Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācijas (EUROPÊCHE) 2012. gada 21. maijā noslēgto un 2013. gada 8. maijā grozīto nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā

Pielikumā ir pievienots dokuments COM(2016) 235 *final*.

Pielikumā: COM(2016) 235 *final*

Briselē, 29.4.2016.
COM(2016) 235 final

2016/0124 (NLE)

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko īsteno Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālās konfederācijas (*COGECA*), Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETF) un Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācijas (*EUROPÊCHE*) 2012. gada 21. maijā noslēgto un 2013. gada 8. maijā grozīto nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 143 final}

{SWD(2016) 144 final}

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

- **Priekšlikuma pamatojums un mērķi**

Starptautiskā Darba organizācija (SDO) 2002. gadā sāka globāla mēroga diskusiju par pilnīgu un atjauninātu tādu starptautisko standartu kopumu zvejniecības jomai, kurš nodrošinātu zvejnieku pienācīgu aizsardzību visā pasaulē. Rezultātā 2007. gadā tika pieņemta Konvencija par darbu zvejniecībā¹. Patlaban Francija ir vienīgā ES dalībvalsts, kas ir ratificējusi šo konvenciju².

2007. gadā Komisija sāka pirmo posmu apspriešanās procesā ar ES sociālajiem partneriem atbilstīgi Līguma par ES darbību (LESD) 154. pantam un aicināja tos “izskatīt iespējas izstrādāt kopīgu iniciatīvu, lai veicinātu nesen pieņemtās SDO 2007. gada Konvencijas par darbu zvejniecībā noteikumu piemērošanu ES”³. Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālā konfederācija (*Cogeca*), Eiropas Transporta darbinieku federācija (ETF) un Eiropas Savienībā darbojošos Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācija (*Europêche*) sarunas sāka 2009. gadā. 2012. gada 21. maijā tika noslēgts nolīgums, kurš vēlāk tika grozīts 2013. gada 8. maijā. 2013. gada 10. maijā ES sociālie partneri lūdza Komisiju, lai šis nolīgums tiktu īstenots, Padomei pieņemot lēmumu saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu.

Šā priekšlikuma mērķis ir īstenot *Cogeca*, ETF un *Europêche* nolīgumu par SDO 2007. gada Konvencijas par darbu zvejniecībā īstenošanu.

Ar šo priekšlikumu izveidojot vienotu tiesisko regulējumu, kas ir pielāgots darba apstākļiem jūras zvejniecības nozarē, Komisija vēlas uzlabot darba un dzīves apstākļus zvejniekiem, kuri strādā uz ES dalībvalsts karoga kuģiem.

- **Saskanība ar spēkā esošajiem noteikumiem politikas jomā**

Šī iniciatīva iekļaujas Komisijas dziļāka un taisnīgāka vienotā tirgus prioritātē, jo īpaši tās sociālajā dimensijā. Tā ir saskaņā ar Komisijas darbu, kura mērķis ir izveidot taisnīgu un patiešām visas Eiropas mēroga darba tirgu, kas darba ņēmējiem nodrošinātu pienācīgu aizsardzību un ilgtspējīgas darbvietas⁴. Tas ietver darba aizsardzību, darba laiku, sociālo aizsardzību un tiesības, kas saistītas ar darba līgumu.

ES tiesību normas attiecībā uz zvejnieku dzīves un darba apstākļiem ir noteiktas vairākos tiesību instrumentos, jo īpaši ES darba tiesību direktīvās un ES darba aizsardzības tiesību aktos. Jautājumos, ko ES tiesību akti neaptver, piemēram, tiesības uz medicīnisko palīdzību krastā, tiesības uz repatriāciju un medicīniskais sertifikāts, kas apliecina veselības stāvokļa atbilstību zvejnieka darba vajadzībām, ES dalībvalstis ir ieviesušas ļoti atšķirīgus standartus.

¹ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

² Francija konvenciju ratificēja 2015. gada oktobrī. Norvēģija, kas ir EEZ dalībvalsts, konvenciju ratificēja 2016. gada janvārī.

³ COM(2007) 591 galīgā redakcija.

⁴ Komisijas priekšsēdētāja Ž. K. Junkera 2015. gada 9. septembra runa Eiropas Parlamentā par stāvokli Savienībā.

- **Saskanība ar citām ES politikas jomām**

ES darba aizsardzības tiesību aktu kopuma *ex post* izvērtējums vēl nav pabeigts, un joprojām nav noteikti vairāki ES tiesību aktu pārskatīšanai svarīgi jautājumi, proti, saistībā ar nākamā ES darba aizsardzības tiesiskā regulējuma jauno struktūru un precīzu saturu. Sagatavošanas darba laikā ieinteresētās personas norādīja uz nepieciešamību pašreizējos darba aizsardzības noteikumus jūrniecības un zivsaimniecības nozarē pielāgot jaunajām SDO konvencijām, piemēram, SDO 2007. gada Konvencijai par darbu zvejniecībā. Ir skaidrs, ka nolīgums papildina pašreizējo ES darba aizsardzības tiesību aktu kopumu un to saskaņo ar konvenciju. Turpmāk pārskatot ES darba aizsardzības regulējumu, minētais nolīgums būs jāņem vērā.

ES palīdz uzlabot zvejnieku dzīves un darba apstākļus arī ar kopējās zivsaimniecības politikas (KZP)⁵ starpniecību, kuras mērķis ir nodrošināt, ka zvejas un akvakultūras darbības ilgtermiņā palīdz uzlabot vidisko, ekonomisko un sociālo ilgtspējību. Proti, veselīgi zivju krājumi nes labumu zvejniekiem. Resursu ilgtspējīga pārvaldība palielinās ES zivsaimniecības nozares konkurētspēju un radīs jaunas darbvietas.

KZP mērķi ir popularizēti arī starptautiskā mērogā, nodrošinot, ka Savienības zvejas darbības ārpus Savienības ūdeņiem ir balstītas uz tiem pašiem principiem un standartiem, kas piemērojami saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un veicinot vienlīdzīgus konkurences apstākļus Savienības un trešo valstu operatoriem. Šajā nolūkā Savienība aktīvi cenšas vadīt reģionālu un starptautisku zvejniecības organizāciju darbības stiprināšanas procesu, lai tās varētu labāk saglabāt un pārvaldīt jūras dzīvības resursus, kas ietilpst to darbības jomā, tostarp cīnīties pret nelegālu, neregistrētu un neregulētu (NNN) zveju⁶.

Slikti veselības un drošības standarti un slikti darba apstākļi ir gan NNN zvejas virzītājspēks, gan – daļēji – tās sekas. No vienas puses, operatori var izvēlēties iesaistīties NNN zvejā tāpēc, ka veselības un drošības pārbaudes un citi darba apstākļu kontroles pasākumi ir reti un izmaksas — zemākas. No otras puses, darba ņēmēji uz kuģiem, kas iesaistījušies NNN zvejā, ir neaizsargāti pret ekspluatāciju, jo uz kuģa, kas nodarbojas ar nelikumīgām darbībām, nav iespējams nodrošināt pienācīgus darba apstākļus. Gaidāms, ka zvejnieku sociālā stāvokļa uzlabošana ļaus samazināt ļaunprātīgas izmantošanas risku un palielināt izmaksas saistībā ar iesaistīšanos NNN zvejā, tādējādi padarot to par mazāk pievilcīgu izvēles iespēju. SDO konvenciju īstenošana visā pasaulē radītu pozitīvu ietekmi uz zvejnieku darba apstākļiem un NNN zvejas sastopamību. ES tiesību aktos iestrādājot sociālo partneru nolīgumu attiecībā uz SDO Konvenciju par darbu zvejniecībā, ES nostiprinās savu pozīciju, lai sekmētu konvencijas īstenošanu partnervalstīs visā pasaulē.

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

- **Juridiskais pamats**

LESD 155. panta 2. punktā noteikts, ka “Savienības līmenī noslēgtus nolīgumus īsteno vai nu saskaņā ar procedūrām un praksi, kas raksturīga darba devējiem un darba ņēmējiem, kā arī

⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013., 22.–61. lpp.).

⁶ Padomes 2008. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1005/2008, ar ko izveido Kopienas sistēmu, lai aizkavētu, novērstu un izskaustu nelegālu, neregistrētu un neregulētu zveju, un ar ko groza Regulas (EEK) Nr. 2847/93, (EK) Nr. 1936/2001 un (EK) Nr. 601/2004, un ar ko atceļ Regulas (EK) Nr. 1093/94 un (EK) Nr. 1447/1999 (OV L 286, 29.10.2008., 1.–32. lpp.).

dalībvalstīm, vai – jautājumos, uz ko attiecas 153. pants – pēc parakstītāju pušu kopīga lūguma, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma. Par to informē Eiropas Parlamentu”.

Cogeca, ETF un Europêche noslēgtā nolīguma mērķis ir atbilstīgi LESD 153. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktam uzlabot darba ņēmēju darba un dzīves apstākļus uz jūras zvejas kuģiem, nosakot minimālās prasības darbam uz kuģa, darba apstākļus, izmitināšanas un ēdināšanas, darba aizsardzības un medicīniskās aprūpes prasības. Tāpēc 155. panta 2. punkts ir pienācīgs juridiskais pamats attiecībā uz Komisijas priekšlikumu.

- **Subsidiaritāte**

Nepieciešamība pēc ES rīcības ir pamatota ar to, ka jūras zveja ir pārrobežu nozare, kas darbojas visā pasaulē. Zvejas kuģi peld ar dažādu ES dalībvalstu karogiem un darbojas arī ārpus attiecīgo ES dalībvalstu teritoriālajiem ūdeņiem, citu dalībvalstu jurisdikcijā esošos ūdeņos un starptautiskos ūdeņos. ES tāljūras flote darbojas starptautiskajos ūdeņos (atklātā jūrā) un izmantojot divpusējus nolīgumus ar ārussavienības valstīm.

Neraugoties uz Padomes lēmumu atļaut ES dalībvalstīm ratificēt SDO Konvenciju C188⁷, ratifikācijas process ir bijis ļoti lēns. Ja konvenciju ratificē tikai dažas ES dalībvalstis, Eiropas Savienībā nav iespējams nodrošināt vienlīdz pienācīgus darba un dzīves apstākļus zvejniekiem un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp ES dalībvalstīm. Tāpēc joprojām pastāvēs atšķirīgi standarti, it īpaši jautājumos, kas vēl nav ietverti ES tiesību aktos, piemēram, attiecībā uz zvejnieku medicīniskajiem sertifikātiem, repatriācijas tiesībām un medicīnisko palīdzību krastā. Zvejnieku darba apstākļi ES arī turpmāk būtu dažādi. Turklāt tas izraisītu konkurētspējas atšķirības starp dalībvalstīm, kas ir ratificējušas konvenciju, un tām, kas nav to izdarījušas. Ierosinātā direktīva balstās uz spēkā esošajiem starptautiskajiem un ES standartiem un ņem vērā nozares darba vides īpatnības. Panākot, lai standarti, kas paredzēti SDO 2007. gada Konvencijā par darbu jūrniecībā, uz kuru attiecas ierosinātā direktīva, stātos spēkā un tiktu vienādi transponēti vienlaikus visās dalībvalstīs, direktīva nodrošina vienlīdz pienācīgus dzīves un darba apstākļus un vienlīdzīgus konkurences apstākļus starp ES dalībvalstīm. Tā zvejnieku stāvokli pielāgo stāvoklim, kāds ir citās ar jūru saistītās profesijās⁸.

- **Proporcionalitāte**

Ierosinātā direktīva atbilst proporcionalitātes prasībai, jo ar to tiek sperts solis uz priekšu, lai sasniegtu izvirzītos mērķus — uzlabot darba ņēmēju dzīves un darba apstākļus un nodrošināt saskaņotu tiesisko regulējumu, kurā noteikti minimālie standarti. Tā attiecas tikai uz SDO 2007. gada Konvencijā par darbu zvejniecībā ietvertu atjaunināto standartu transponēšanu ES tiesību aktos. Rīcības pamatā ir nozares darba devēju un darba ņēmēju pārstāvju noslēgtais nolīgums.

⁷ Padomes 2010. gada 7. jūnija Lēmums 2010/321/ES, ar kuru dalībvalstīm atļauj Eiropas Savienības interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada konsolidēto Konvenciju par darbu zvejniecībā (188. konvencija) (OV L 145, 11.6.2010., 12.–12. lpp.).

⁸ Šāds tiesiskais regulējums ES jau ir spēkā attiecībā uz jūrnikiem: Padomes 2009. gada 16. februāra Direktīva 2009/13/EK, ar ko īsteno Eiropas Kopienas Kuģu īpašnieku asociāciju (EKKĪA) un Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETDF) Nolīgumu par 2006. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā un groza Direktīvu 1999/63/EK (OV L 124, 20.5.2009., 30.–50. lpp.).

Tā atstāj ES dalībvalstu ziņā iespēju saglabāt vai noteikt darba ņēmējiem labvēlīgākus standartus un elastību, kas vajadzīga, lai ņemtu vērā savas valsts situācijas īpatnības. Tādējādi priekšlikums paredz elastību attiecībā uz konkrētu īstenošanas pasākumu izvēli.

- **Instrumenta izvēle**

Izvēlētais juridiskais instruments ir direktīva. Termins “lēmums” LESD 155. panta 2. punktā ir lietots vispārējā nozīmē, kas ļauj leģislatīvo instrumentu izvēlēties saskaņā ar LESD 288. pantu. Komisijas ziņā ir ieteikt, kurš no trijiem minētajā pantā norādītajiem saistošajiem juridiskajiem instrumentiem (regula, direktīva vai lēmums) būtu vispiemērotākais.

Līguma 296. pantā ir noteikts: “*Ja Līgumos nav noteikts, kāda veida akti ir jāpieņem, iestādes pašas to nolemj atkarībā no katra attiecīgā gadījuma, atbilstīgi piemērojamām procedūrām un ievērojot proporcionalitātes principu.*”

Šajā gadījumā, ņemot vērā sociālo partneru nolīguma veidu un saturu, ir skaidrs, ka tas vislabāk piemērojams, izmantojot noteikumus, kuri dalībvalstīm un/vai sociālajiem partneriem jātransponē dalībvalstu tiesību aktos. Tāpēc vispiemērotākais instruments ir Padomes direktīva. Komisija arī uzskata, ka nolīgumu nevajadzētu iestrādāt šajā priekšlikumā, bet gan pievienot tam.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

LESD 155. panta 1. punktā noteikts, ka sociālie partneri ES līmenī var radīt līgumattiecības, tostarp nolīgumus, ja tie to vēlas. LESD nepieprasa iepriekš apspriesties ar citām pusēm. Ņemot vērā procesa pārredzamību un lomu, kas ar LESD 155. pantu piešķirta sociālajiem partneriem, papildu sabiedriskā apspriešana nav rīkota⁹.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Tika pasūtīts neatkarīgs pētījums¹⁰, uz kuru balstīties nolīguma izmaksu un ieguvumu novērtējuma sagatavošanā. Konsultanti noteica attiecīgās iestādes un sociālos partnerus visās dalībvalstīs un lūdza informāciju par valsts tiesību aktiem attiecībā uz dzīves un darba apstākļiem jūras zvejniecības nozarē un potenciālo ietekmi, ko šīs iestādes un sociālie partneri sagaida no šā nolīguma īstenošanas.

- **Proporcionāls ietekmes novērtējums**

Saskaņā ar labāka regulējuma pamatnostādņēm¹¹ un lai komisāru kolēģija varētu pieņemt uz informāciju balstītu lēmumu, Komisijas dienesti ir sagatavojuši proporcionālu ietekmes novērtējumu, kas ietver arī nolīguma parakstītāju pušu pārstāvības novērtējumu un novērtējumu par nolīguma noteikumu likumību attiecībā uz ES tiesisko regulējumu.

- *ES sociālo partneru pārstāvība*

⁹ http://ec.europa.eu/smart-regulation/guidelines/tool_7_en.htm.

¹⁰ ICF International, ‘Study on Costs and Benefits of a Council Decision implementing the European sectoral social partners’ Agreement concerning the implementation of the Work in Fishing Convention, 2007 of the ILO’, 2015. gada decembris.

¹¹ SWD(2015) 111 final.

Vērtējot ES sociālo partneru lūgumu īstenot šo nolīgumu ES tiesību aktos atbilstīgi LESD 155. pantam, Komisija ņem vērā sociālo partneru pārstāvību un pilnvaras jomā, uz ko attiecas nolīgums. Tādējādi tiek nodrošināts, ka lūgums ir saskaņā ar LESD noteikumiem un nolīgums var gūt plašu atbalstu to personu vidū, uz ko tas faktiski attiecas.

Saskaņā ar Komisijas 1998. gada 20. maija Lēmuma 98/500/EK 1. pantu organizācijām, kas pārstāv sociālos partnerus Eiropas līmenī, jāatbilst šādiem kritērijiem: *“tās ir saistītas ar konkrētām nozarēm vai kategorijām, un tās ir organizētas Eiropas līmenī;*

tās sastāv no organizācijām, kas pašas ir neatņemamas un atzītas dalībvalstu sociālo partneru struktūru daļas, tās ir pilnvarotas vest sarunas par nolīgumiem, un kuras ir reprezentatīvas vairākām dalībvalstīm; kā arī

tām ir pienācīgas struktūras, lai nodrošinātu to efektīvu līdzdalību Komiteju darbā.”

Šiem nosacījumiem bija jābūt izpildītiem brīdī, kad tika parakstīts nolīgums. Nolīguma parakstīšanas brīdī Horvātija vēl nebija ES dalībvalsts. Lai novērtētu ES sociālo partneru pārstāvību, Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*) 2012. gadā veica pētījumu.

Nolīgums attiecas uz darba apstākļiem jūras zvejniecībā, kas atbilst Jūras zvejniecības nozaru sociālā dialoga komitejas nozaru tvērumam. Tādējādi ir nodrošināta atbilstība starp komitejas darbības jomu un nolīguma tvērumu. Komitejā piedalās šādi sociālie partneri: *Europêche* un *Cogeca*, kas pārstāv darba devējus, un ETF, kas pārstāv darba ņēmējus.

Eurofound 2012. gadā veiktajā pārstāvības pētījumā ir konstatēts, ka *Europêche* ir biedri 11 ES dalībvalstīs¹². Divām darba devēju organizācijām ir novērotāja statuss (LV un LT).

Cogeca pārstāv Eiropas lauksaimniecības, mežsaimniecības, zivsaimniecības un lauksaimniecības pārtikas kooperatīvu vispārējās un konkrētās intereses. Tās biedru sastāvā ir ar jūras zvejniecību saistītas organizācijas 11 dalībvalstīs¹³. Ņemot vērā *Cogeca* un *Europêche* biedru sastāvu, secināms, ka komitejā no darba devēju puses ir pārstāvētas kopā 16 dalībvalstis.

No darba ņēmēju puses, ETF ir ar jūras zvejniecību saistīti biedri 11 dalībvalstīs¹⁴. Tas nozīmē, ka 11 dalībvalstu¹⁵ zvejnieki nav pārstāvēti. Taču nozares nodarbinātības rādītāji liecina, ka daudzās no šīm valstīm darba ņēmēju skaits ir ap 1000 (un bieži tas ir vēl zemāks). Īrijā, Grieķijā, Rumānijā un Zviedrijā ir vairāk nekā 1000 zvejnieku, taču ļoti liela daļa no tiem ir pašnodarbinātas personas.

Visbeidzot, visās pārējās dalībvalstīs, izņemot Portugāli un Rumāniju, darba devēju organizācijas, kas darbojas jūras zvejniecības nozarē, ir pārstāvētas Eiropas līmenī; taču jāņem vērā, ka minētā nozare Rumānijā ir salīdzinoši neliela. ES sociālajā dialogā ir pārstāvētas astoņas dalībvalstis, kuras veido 84 % no nozares kopējās nodarbinātības un 87 % pilnslodzes ekvivalenta izteiksmē. Tas liek secināt, ka sociālie partneri, kas parakstījuši nolīgumu, ir reprezentatīvi attiecīgās nozares pārstāvji un tāpēc var lūgt Komisiju nolīgumu īstenot saskaņā ar LESD 155. pantu.

¹² BE, DE, DK, ES, FR, EL, IT, NL, PL, SE un UK.

¹³ CY, DE, EE, ES, FR, EL, IE, IT, MT, NL un SI.

¹⁴ BE, BG, DE, DK, ES, FR, IT, NL, PL, PT un UK.

¹⁵ CY, EE, EL, IE, FI, LV, LT, MT, RO, SE, SI.

- *Noteikumu likumība*

Komisija ir izvērtējusi nolīguma likumību. Komisija ir rūpīgi pārbaudījusi katru noteikumu un konstatējusi, ka tie nav pretrunā ES tiesību aktiem. Dalībvalstīm uzliktie pienākumi neizriet tieši no nolīguma starp sociālajiem partneriem. Drīzāk tie izriet no līguma īstenošanas ar Padomes lēmumu, t. i., direktīvu. Nolīguma darbības joma un saturs joprojām atbilst LESD 153. panta 1. punktā uzskaitītajām jomām. Dažu nolīgumu noteikumu paplašināšana attiecībā uz pašnodarbinātām personām nav pretrunā ar 153. panta 1. punkta a) apakšpunktu, jo galīgais mērķis un nosacījums noteikumu paplašināšanai attiecībā uz pašnodarbinātām personām, ir aizsargāt darbinieku veselību un drošību uz tā paša kuģa. Šāds paplašinājums pastāv jau spēkā esošajā ES darba aizsardzības tiesību aktu kopumā, kas piemērojams šajā nozarē. Nolīguma 3. panta 3. punktā ir ietverta noteikumu stingrības nemazināšanas klauzula, kas saglabā darba ņēmēju pašreizējo aizsardzības līmeni. Nolīguma 4. pantā noteikts, ka tas neietekmē tādus tiesību aktus, piešķirumus, paražas vai vienošanās starp zvejas kuģu īpašniekiem un zvejniekiem, kas zvejniekiem nodrošina labvēlīgākus apstākļus, nekā paredzēts nolīgumā.

- *Politikas risinājumi un izmaksu un ieguvumu izvērtējums*

Komisija var tikai apstiprināt vai noraidīt parakstītāju pušu lūgumu nolīgumu īstenot ar leģislatīvu aktu. Tā nevar grozīt nolīguma tekstu. Tā nevar prasīt, lai sociālie partneri ES līmenī īsteno savu nolīgumu autonomi, jo tāda ir sociālo partneru prerogatīva saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu.

Tāpēc Komisija var apsvērt tikai vienu politikas risinājumu. Šis politikas risinājums (t. i., nolīgumā paredzētie pasākumi) ir novērtēts priekšlikumā pievienotajā proporcionālajā ietekmes novērtējumā, kur tas salīdzināts ar pamatscenāriju (t. i., risinājums — neveikt turpmākus ES pasākumus).

Analīzes rezultāti liecina, ka ievērojams izmaksu palielinājums kopumā nav gaidāms. Izmaksas katrā dalībvalstī atšķiras atkarībā no tā, cik lielā mērā to tiesību akti jau atbilst nolīgumam. Dažas izmaksas būs vienreizējas (piem., izmaksas, kas saistītas ar nolīguma transponēšanu valsts tiesību aktos), bet dažas būs regulāras (piem., izmaksas saistībā ar medicīniskajiem sertifikātiem, kuri būs periodiski jāatjauno, repatriācijas izmaksas u. c.).

Dalībvalstīm, kuras jau nodrošina atbilstību lielākajai daļai nolīguma noteikumu, izmaksas būs nelielas. Dalībvalstīm, kurām būs jāmaina daži savas valsts tiesību aktu aspekti, piemēram, attiecībā uz medicīniskajiem sertifikātiem, repatriācijas tiesībām un riska novērtējumu, izmaksas par vienu darba ņēmēju vai uzņēmumu kopumā saglabāsies samērīgas ar sasniedzamo mērķi. Kopējās aplēstās izmaksas par repatriāciju, medicīniskajiem sertifikātiem un riska novērtējumiem ir EUR 1,3 miljoni līdz EUR 8 miljoni. Ņemot vērā, ka nozares gada apgrozījums ir EUR 6,9 miljardi, izmaksas nepārsniegs 0,11 % no nozares kopējā apgrozījuma.

Nolīgums uzlabos dzīves un darba apstākļus jūras zvejniecības nozarē attiecībā uz darba laiku, minimālo vecumu, medicīniskajiem sertifikātiem, riska novērtēšanu, izmitināšanu, ēdienu un ūdeni uz kuģa un medicīnisko palīdzību uz kuģa. Tas radīs arī vienlīdzīgus konkurences apstākļus nozarei ES, nosakot minimālos standartus visā ES.

Darba devējiem nolīgums ļaus samazināt ar darbu saistītu nelaimes gadījumu, traumu un slimību gadījumu skaitu, tādējādi palielinot ražīgumu un samazinot kompensācijas izmaksas

un darbinieku mainību. Pateicoties nolīgumam, mazināsies darba ņēmēju nelaiemes gadījumu un/vai saslimšanas risks. Līdz ar to mazināsies risks zaudēt peļņit spēju. Turklāt tas dos viņiem iespēju ilgāk palikt šajā nozarē. Tas arī padarīs nozari pievilcīgāku jauniešiem un kvalificētiem darba ņēmējiem.

Pateicoties nolīgumam, samazināsies valstu iestāžu izmaksas par sociālo nodrošinājumu un veselības aprūpi. Ir aplēsts, ka darba ņēmēju, darba devēju un valstu iestāžu kopējie ieguvumi piecu gadu laikposmā būs no EUR 1,2 miljoniem līdz EUR 19,7 miljoniem.

Pamatojoties uz risinājumu salīdzinājumu un izmaksu un ieguvumu analīzi, var secināt, ka nolīgums ļauj sasniegt izvirzītos mērķus ar kopumā samērīgām izmaksām un ka direktīva ir atbilstošs instruments nolīguma īstenošanai.

- **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Jūras zvejniecības nozarē gandrīz 90 % uzņēmumu ir mikrouzņēmumi ar tikai vienu kuģi. Pamatojoties uz pieejamajiem datiem, var pieņemt, ka ievērojama daļa no šiem kuģiem ir kuģi, kurus īpašnieks ekspluatē vienpersoniski, vai kuģi, kurus ekspluatē kapteinis kopā ar vēl vienu vai divām pašnodarbinātām personām vai darba ņēmējiem uz kuģa. Nolīgums neattiecas uz īpašniekiem operatoriem, jo tos uzskata par pašnodarbinātām personām.

Ņemot vērā jūras zvejniecības nozares īpašo struktūru, nolīgums ietekmēs galvenokārt mikrouzņēmumus ar darba ņēmējiem vai mikrouzņēmumus, kuros pašnodarbinātas personas strādā līdzās darba ņēmējiem. Tomēr ir maz ticams, ka to konkurētspēja pasliktināsies salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju. Minimālo standartu noteikšana ES līmenī veicinās vienlīdzīgus konkurences apstākļus un tādējādi uzlabos konkurētspēju. Pateicoties labākiem darba apstākļiem, uzlabosies ražošanas, samazināsies izmaksas par kompensācijām, kas saistītas ar darba traumām, arodslimībām vai nelaiemes gadījumiem darbā, un mazināsies darbinieku mainība.

Turklāt attiecībā uz dažām zvejnieku vai kuģu kategorijām nolīgumā paredzēta iespēja dalībvalstīm nolīgumu īstenot pakāpeniski piecu gadu laikposmā.

- **Pamattiesības**

Šā priekšlikuma mērķi ir saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu, jo īpaši tiesībām, kas aizsargātas saskaņā ar 20. pantu (vienlīdzība likuma priekšā), 31. pantu (godīgi un taisnīgi darba apstākļi) un 32. pantu (bērnu darba aizliegšana un strādājošu jauniešu aizsardzība).

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē ES budžetu.

5. CITI ELEMENTI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Neskarot nolīguma noteikumus par turpmākiem pasākumiem un pārskatīšanu, ko veic parakstītājas puses, Eiropas Komisija, apspriedusies ar darba devējiem un darba ņēmējiem Eiropas līmenī, uzraudzīs, kā tiek īstenota šī direktīva, ar ko īsteno nolīgumu. Eiropas Komisija direktīvu izvērtēs piecus gadus pēc tās stāšanās spēkā.

- **Skaidrojošie dokumenti**

Dalībvalstīm jānosūta Komisijai to valsts tiesību aktu teksts, ar kuriem direktīvu transponē, kā arī jāiesniedz minēto noteikumu un direktīvas atbilstības tabula. Direktīva aptver daudzus zvejnieku dzīves un darba apstākļu aspektus, piemēram, darba laiku, minimālo vecumu, darba līguma saturu, darba aizsardzību, zvejnieku medicīniskos sertifikātus un prasības apkalpes komplektēšanai. Tādējādi dalībvalstu tiesību akti, kas attiecas uz priekšlikumā ietvertajiem jautājumiem, parasti ir iekļauti vairākos atšķirīgos tiesību aktos (Darba likumā, veselības un drošības tiesību aktos, neizsmeļošos noteikumos, kas attiecas uz konkrētu nozari), kam būs vajadzīga sistēmiska pieeja un interpretācija.

Priekšlikumā ir ietverti arī vairāki elementi, kuri iepriekš nav aplūkoti ES tiesību aktos, piemēram, medicīniskie sertifikāti, sīka informācija par ēdiena un ūdens kvalitāti, un daļa teksta veltīta īpaši izmitināšanai uz zvejas kuģiem. Lai nodrošinātu atbilstību ar šo priekšlikumu noteiktajām minimālajām prasībām, ir nepieciešama nepārprotama informācija par šo jauno noteikumu transponēšanu un risinājumiem. Tas ļaus Komisijai nodrošināt direktīvas prasību īstenošanu, kas paredzētas, lai aizsargātu darba ņēmēju drošību un veselību, nodrošinātu lielāku elastīgumu attiecībā uz uzņēmumiem un veicinātu godīgu konkurenci starp uzņēmumiem.

Aplēstais papildu administratīvais slogs saistībā ar skaidrojošo dokumentu iesniegšanu nav nesamērīgs (dokumenti jāiesniedz vienreiz, un tam nevajadzētu iesaistīt daudzas organizācijas). Dalībvalstis var efektīvāk sagatavot skaidrojošos dokumentus.

Ņemot vērā iepriekšminēto, ir lietderīgi lūgt dalībvalstīm, lai tās paziņo Komisijai par saviem transponēšanas pasākumiem, iesniedzot vienu vai vairākus dokumentus, kuros paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos.

- **Eiropas Ekonomikas zona**

Ierosinātais tiesību akts ir par jautājumu, kas skar Eiropas Ekonomikas zonu, tādēļ tas jāattiecina uz EEZ.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Priekšlikumu veido šādas daļas.

1. pants

Ar šo pantu sociālo partneru nolīgums tiek padarīts saistošs, un tas saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu ir Padomes lēmuma mērķis.

2. pants

Šis pants nosaka, ka direktīva nodrošina tikai minimālās prasības, ļaujot dalībvalstīm brīvi pieņemt pasākumus, kas būtu labvēlīgāki attiecīgās jomas darba ņēmējiem. Tā mērķis ir nepārprotami nodrošināt jau sasniegto darba ņēmēju aizsardzības līmeni un tikai vislabvēlīgāko darba aizsardzības standartu piemērošanu.

3. līdz 6. pants

3. līdz 6. pantā ir parastie noteikumi par transponēšanu dalībvalstu tiesību aktos, tostarp pienākums paredzēt efektīvus, samērīgus un atturošus sodus. 5. pantā ir ietverta ziņošanas klauzula. 5. panta mērķis ir uzraudzīt direktīvas īstenošanu un piemērošanu dalībvalstīs attiecībā uz dzīves un darba apstākļiem nozarē un veikt izvērtējumu. Šajā saistībā tiks izvērtēti dati par nelaimes gadījumiem, darba traumām un veselības problēmām nozarē. 6. pantā atrodama atsauce uz direktīvas spēkā stāšanās dienu. 7. pants nosaka adresātus.

Priekšlikuma pielikuma noteikumu sīks skaidrojums

1. pants (Definīcijas)

Nolīgumā ir definēti šādi termini: a) zvejas darbības, b) komerciālā zveja, c) kompetentā iestāde, d) apspriešanās, e) zvejas kuģa īpašnieks jeb īpašnieks, f) zvejnieks, g) zvejnieka darba līgums, h) zvejas kuģis jeb kuģis, i) garums, j) garums starp perpendikuliem, k) kapteinis, l) rekrutēšanas un darbā iekārtošanas dienests un m) privāta nodarbinātības aģentūra. 2. daļā noteikta šo terminu nozīme šā nolīguma nolūkā.

2. pants (Darbības joma)

2. pantā noteikts, ka šis nolīgums attiecas uz visiem zvejniekiem, kuri ir nodarbināti uz zvejas kuģa, kas veic komerciālās zvejas darbības un ir reģistrēts ES dalībvalstī vai peld ar ES dalībvalsts karogu. Lai nodrošinātu darba ņēmēju vispārējo veselības un drošības aizsardzību uz kuģa, nolīgumu attiecina arī uz pašnodarbinātiem zvejniekiem, kuri strādā līdzās darba ņēmējiem uz tā paša kuģa. Šāda noteikumu paplašināšana attiecībā uz pašnodarbinātām personām ir saskaņā ar spēkā esošajiem ES tiesību aktiem. Direktīvas 2. panta 2. punktā noteikts, ka šaubu gadījumā tas, vai zvejas kuģis veic komerciālas darbības, pēc apspriešanās ir jānosaka kompetentajai iestādei. 2. panta 3. punktā noteikts, ka dalībvalstis pēc apspriešanās šajā nolīgumā paredzēto aizsardzību, kuru piemēro zvejniekiem, kas strādā uz 24 metrus gariem un garākiem kuģiem, var attiecināt arī uz zvejniekiem, kas strādā uz kuģiem, kuru garums nepārsniedz 24 metrus.

3. pants (Nolīguma piemērošana)

1. punktā noteikts, ka dalībvalsts ar objektīvu pamatojumu pēc apspriešanās no šā nolīguma prasību vai dažu tās noteikumu piemērošanas var izslēgt atsevišķas zvejnieku vai zvejas kuģu kategorijas, ja, ņemot vērā konkrētos zvejnieku darba apstākļus vai zvejas kuģu darbības, šā nolīguma piemērošana rada būtiskas problēmas. 2. punktā noteikts, ka tad, ja dažas zvejnieku vai zvejas kuģu kategorijas ir izslēgtas saskaņā ar 1. punktu, kompetentajai iestādei piecu gadu laikā no nolīguma spēkā stāšanās dienas nolīgums ir pakāpeniski jāattiecina uz visām zvejnieku vai zvejas kuģu kategorijām. 3. punktā ir ietverta noteikumu stingrības nemazināšanas klauzula.

4. pants (Labvēlīgāku apstākļu klauzula)

Šajā pantā ietverta klauzula par labvēlīgākiem noteikumiem, saskaņā ar kuriem nolīguma noteikumi nedrīkst skart tiesību aktus, piešķirumus vai paražas, kas zvejniekiem nodrošina labvēlīgākus apstākļus, nekā paredzēts nolīgumā.

5. pants (Zvejas kuģu īpašnieku, kapteiņu un zvejnieku pienākumi)

5. panta 1. punktā noteikts, ka šo pantu piemēro, neskarot Direktīvu 93/103/EK¹⁶. 2. punktā noteikts, ka zvejas kuģa īpašnieka pienākums ir nodrošināt kapteinim nolīguma saistību izpildei nepieciešamos resursus un līdzekļus. 5. panta 3. punktā neizsmeļošā veidā ir uzskaitīti kapteiņa dažādie pienākumi, kas tam jāpilda, lai garantētu zvejnieku drošību un veselību uz kuģa. 5. panta 4. punktā noteikts, ka zvejas kuģa īpašnieks nedrīkst atturēt kapteini no tādu lēmumu pieņemšanas, kuri ir nepieciešami zvejnieku drošībai, kuģa drošībai un tā navigācijas drošumam un drošai ekspluatācijai. 5. panta 5. punkts nosaka zvejniekiem pienākumu izpildīt likumīgas kapteiņa pavēles un piemērojamos drošības un veselības aizsardzības pasākumus.

6. pants (Minimālais vecums)

6. pantu piemēro, neskarot Direktīvu 94/33/EK¹⁷. Saskaņā ar 2. punktu minimālais vecums darbam uz zvejas kuģa ir 16 gadi ar noteikumu, ka saskaņā valsts tiesību aktiem uz jauniešu vairs neattiecas obligātā pilna laika izglītība. Ar tādu pašu noteikumu uz zvejas kuģa drīkst strādāt 15 gadus vecas personas, kuras piedalās ar zveju saistītās arodmācībās.

6. panta 3. punkts nosaka, ka kompetentās iestādes var atļaut 15 gadus vecām personām veikt vieglu darbu skolas brīvdienu laikā. Kompetentajām iestādēm pēc apspriešanās jānosaka atļautie darba veidi un nosacījumi, ar kādiem šāds darbs veicams, un vajadzīgie atpūtas laiki. 6. panta 4. punktā noteikts, ka minimālais vecums tādu darbību veikšanai uz zvejas kuģa, kuras pēc to rakstura vai veikšanas apstākļiem var apdraudēt jauniešu veselību, drošību, fizisko, garīgo un sociālo attīstību, izglītību vai tikumību, ir 18 gadi. 6. panta 5. punkts paredz, ka šādas darbības ir jānosaka ar valsts tiesību aktiem vai noteikumiem vai kompetentajām iestādēm pēc apspriešanās. 6. panta 6. punktā noteikts, ka šīs darbības jaunieši drīkst veikt no minētā vecuma, taču tikai tad, ja ir pilnā mērā pasargāta viņu veselība, drošība, fiziskā, garīgā un sociālā attīstība, izglītība vai tikumība un ja viņi ir tikuši īpaši instruēti vai apmācīti un pirms darba sākšanas ir pabeiguši drošības apmācības kursu.

6. panta 7. punktā ir definēts termins “nakts”. Tajā ir ietverts nakts darba aizliegums personām, kas jaunākas par 18 gadiem. Kompetentās iestādes var pieļaut izņēmumu, kad, to nedarot, var tikt traucēta zvejnieku faktiskā apmācība vai [pienākumu] īpašā rakstura vai atzītas mācību programmas dēļ ir vajadzīgs, lai zvejnieki, kuri ir jaunāki par 18 gadiem, pienākumus veiktu naktī. Kompetentajai iestādei pēc apspriešanās ir jākonstatē, ka nakts darbam nebūs negatīvas ietekmes uz minēto zvejnieku veselību vai labsajūtu. 6. panta 8. punktā ir ietverta klauzula par labvēlīgākiem noteikumiem.

7.–9. pants (Veselības pārbaude / medicīniskais sertifikāts)

7. pants

7. panta 1. punkts nosaka, ka zvejniekiem uz kuģa ir jābūt derīgam medicīniskajam sertifikātam, kas apliecina viņu veselības stāvokļa atbilstību darbam uz kuģa. 2. punktā noteikts, ka atbrīvojumus no 1. punkta piemērošanas var piešķirt, ņemot vērā zvejnieku drošības un veselības aspektus, kuģa lielumu un medicīniskās palīdzības un evakuācijas pieejamību, reisa ilgumu, zvejas darbības apgabalu un veidu. 3. punktā noteikts, ka šos atbrīvojumus nevar piemērot zvejniekiem, kas strādā uz kuģa, kura garums ir 24 metri vai

¹⁶ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/103/EK par drošības un veselības prasību minimumu darbā uz zvejas kuģiem (trīspadsmitā individuālā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 307, 13.12.1993., 1.–17. lpp.).

¹⁷ Padomes 1994. gada 22. jūnija Direktīva 94/33/EK par jauniešu darba aizsardzību (OV L 216, 20.8.1994., 12.–20. lpp.).

vairāk vai kurš parasti paliek jūrā ilgāk nekā trīs dienas. Steidzamos gadījumos kompetentā iestāde var piešķirt atbrīvojumu, kas atļauj zvejniekam strādāt uz ierobežotu un konkrētu laiku, līdz ir saņemts medicīniskais sertifikāts, taču tikai tad, ja zvejniekam jau ir medicīniskais sertifikāts, kura termiņš ir nesen beidzies.

8. pants

8. pants nosaka, ka dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, kuros nosaka veselības pārbaudes raksturu un biežumu un medicīnisko sertifikātu formu, saturu un derīguma termiņu. Turklāt tām ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, kuros nosaka tiesības uz citu, saistošu veselības pārbaudi, kuru veic neatkarīgs ārsts, ko dalībvalsts norīkojusi arbitra lomā tad, ja sertifikāts ir atteikts, sertifikāts ir izdots, neraugoties uz to, ka persona ir norādījusi, ka ir darbnespējīga, vai sertifikāts ir atteikts tādu medicīnisko iemeslu dēļ, kuri vairs nav attiecināmi.

9. pants

9. pantā ir noteiktas papildu minimālās prasības attiecībā uz medicīniskajiem sertifikātiem zvejniekiem, kas strādā uz kuģa, kura garums ir 24 metri vai vairāk vai kuri parasti paliek jūrā ilgāk nekā trīs dienas.

10. pants (Apkalpes komplektēšana)

10. pants nosaka, ka zvejas kuģu īpašniekiem ir jānodrošina tas, ka zvejas kuģu apkalpe ir komplektēta navigācijas drošumam un kuģa drošai ekspluatācijai pietiekamā un drošā apjomā un ka to vada kompetents kapteinis. Skaita ierobežojumi nav norādīti. 2. punktā noteiktas sīkākas prasības attiecībā uz kuģiem, kuru garums ir 24 metri un vairāk. 3. punkts paredz, ka kompetentā iestāde var noteikt citas prasības attiecībā uz kuģiem, kuru garums ir 24 metri vai vairāk. Tām ir jāveicina vispārīgo mērķu un šā panta un 11. panta mērķu sasniegšana un jāatbilst 2. punkta prasībām, un tās nedrīkst apdraudēt zvejnieku darba aizsardzību.

11. pants (Darba stundas un atpūtas stundas)

11. pants nosaka to jūras zvejnieku darba stundas un atpūtas stundas, uz kuriem attiecas šis nolīgums, un paredz, ka darba laiks maksimālajā — 12 mēnešu — bāzes laikposmā ir vidēji 48 stundas nedēļā. Iepriekšminētajiem zvejniekiem nepiemēros Direktīvas 2003/88/EK¹⁸ 3.–6. pantu, 8. un 21. pantu. Citiem zvejniekiem Direktīvu 2003/88/EK joprojām piemēros.

2. punktā ir noteikts, ka, lai gādātu par zvejnieku drošību un veselību un ierobežotu noguruma faktoru, maksimālais darba stundu skaits un minimālais atpūtas stundu skaits ir jānosaka, ievērojot 3. un 4. punkta robežlielumus. Minēto stundu skaitu var noteikt ar tiesību aktiem, administratīviem nolīgumiem vai koplīgumiem. 3. punktā ir noteikts maksimālais darba stundu un minimālais atpūtas stundu skaits jebkurā 24 stundu laikposmā un maksimālais darba laiks jebkurā septiņu dienu laikposmā. 4. punktā ir noteikti atpūtas laika sadalīšanas ierobežojumi.

5. punkts paredz, ka objektīvu vai tehnisku iemeslu dēļ vai ar darba organizāciju saistītu iemeslu dēļ var pieļaut izņēmumus attiecībā uz maksimālo bāzes laikposmu, maksimālo darba stundu skaitu un minimālo atpūtas stundu skaitu. Šādiem izņēmumiem būs, cik iespējams,

¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2003. gada 4. novembra Direktīva 2003/88/EK par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 18.11.2003., 9.–19. lpp.).

jāatbilst noteiktajiem standartiem un jāparedz vairāk kompensējošo atpūtas laikposmu. Tie var attiekties uz biežākiem vai garākiem atvaļinājuma laikiem vai uz kompensējošu brīvdienu piešķiršanu zvejniekiem. 6. punktā ir noteikts, ka tad, ja tiek pieļauti izņēmumi no darba stundu un atpūtas stundu robežlielumiem, cik drīz vien iespējams ir jāpiešķir zvejniekiem kompensējoši atpūtas laikposmi.

7. punktā ir noteikts, ka ārkārtas situācijās kapteinim ir tiesības likt darba ņēmējam strādāt papildu stundu skaitu, kas vajadzīgs, lai nodrošinātu kuģa, uz tā atrodošos personu vai nozvejas drošību vai lai sniegtu palīdzību citām nelaimē nonākušām personām vai kuģiem, līdz ir atjaunots normālais stāvoklis. Kapteinim ir jānodrošina, lai visiem darba ņēmējiem, kas strādājuši iepļānotajā atpūtas laikā, pēc normālā stāvokļa atjaunošanas tiktu piešķirts pietiekams atpūtas laiks.

8. punktā noteikts, ka ES dalībvalstis var paredzēt, ka tad, ja valsts tiesību akti nosaka, ka zvejas kuģus nav atļauts ekspluatēt laikposmā, kura ilgums pārsniedz vienu mēnesi, uz šiem kuģiem nodarbinātiem zvejniekiem minētajā laikposmā ir jānododas atvaļinājumā.

12. pants (Apkalpes saraksts)

Šajā pantā noteikts, ka uz katra zvejas kuģa ir jābūt apkalpes sarakstam. Apkalpes saraksts pirms kuģa atiešanas vai tūlīt pēc kuģa atiešanas ir jāpaziņo pilnvarotajām personām krastā. Kompetentā iestāde nosaka, kam un kad apkalpes saraksts ir jāiesniedz un kādam mērķim vai mērķiem tas izmantojams.

Zvejnieka darba līgums (13.–18. pants)

13. pants

13. pants nosaka, ka 14.–18. panta noteikumus piemēro, neskarot Direktīvu 91/553/EEK¹⁹.

14. pants

Šajā pantā noteikts, ka ikvienas ES dalībvalsts normatīvajos vai citos aktos ir jābūt prasībai, ka uz zvejas kuģiem nodarbinātiem zvejniekiem ir rakstisks darba līgums, kas ir viņiem saprotams. Zvejnieka darba līgumam ir jāatbilst nolīguma noteikumiem un jo īpaši tā I pielikumam, kurā ietverti minimālie standarti attiecībā uz zvejnieka darba līguma saturu.

15. pants

ES dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, kuros nosaka a) procedūras, kas vajadzīgas, lai nodrošinātu to, ka zvejniekam pirms darba līguma noslēgšanas ir iespēja vērsties pēc padoma par tā saturu; b) attiecīgā gadījumā, reģistra kārtošanu saskaņā ar līgumu un c) ar zvejnieka darba līgumu saistīto strīdu izšķiršanas mehānismus.

16. pants

Šajā pantā ir noteikts, ka zvejniekam ir jāsaņem zvejnieka darba līguma kopija. Kopija citām pusēm jāizsniedz pēc pieprasījuma saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi. Zvejnieka darba līguma kopija ir jāglabā uz kuģa, un tai ir jābūt zvejniekam pieejamai.

¹⁹ Padomes 1991. gada 14. oktobra Direktīva 91/533/EEK par darba devēja pienākumu informēt darbiniekus par darba līguma vai darba attiecību nosacījumiem (OV L 288, 18.10.1991., 32.–35. lpp.).

17. pants

Šajā pantā noteikts, ka šā nolīguma 14.–16. pants un I pielikums neattiecas uz zvejas kuģu īpašniekiem, kuri kuģi ekspluatē vienpersoniski.

18. pants

Šis pants nosaka, ka zvejas kuģa īpašnieka pienākums ir nodrošināt to, lai katram zvejniekam būtu rakstisks zvejnieka darba līgums. Šis darba līgums ir jāparaksta visām attiecīgajām pusēm, t. i., zvejniekam, darba devējam un/vai pārstāvjiem vai citām attiecīgām pusēm.

19. pants (Repatriācija)

19. panta 1. punktā ir noteikts, ka ES dalībvalstīm ir jānodrošina tas, ka zvejniekiem, kas strādā uz zvejas kuģiem, kuri peld ar to karogu vai ir reģistrēti pilnīgā to jurisdikcijā, un kuri ieiet ārvalstu ostā, ir tiesības uz repatriāciju. Tiesības uz repatriāciju pastāv tad, ja zvejnieka darba līguma termiņš ir beidzies vai ja viena vai vairākas līguma puses to ir lauzušas pamatotu iemeslu pēc, vai ja zvejnieks vairs nav spējīgs veikt savus pienākumus saskaņā ar minēto zvejnieka darba līgumu, vai ja konkrētajos apstākļos (piem., nelaimes gadījumi darbā, arodslimības vai darba traumas) nav sagaidāms, ka zvejnieks tos varētu veikt. Tiesības uz repatriāciju attiecas arī uz zvejniekiem, kuri to pašu iemeslu pēc no kuģa ir pārvesti uz ārvalstu ostu.

19. panta 2. punktā noteikts, ka repatriācijas izmaksas sedz zvejas kuģa īpašnieks, izņemot tad, ja zvejnieks saskaņā ar valsts normatīvajiem vai citiem aktiem tiek atzīts par nopietni vainojamu savu no zvejnieka darba līguma izrietošo saistību neizpildē. Saskaņā ar 19. panta 3. punktu ES dalībvalstīm ir jānosaka konkrēti apstākļi, kādos zvejniekam ir tiesības uz repatriāciju, piemēram, maksimālais darba laikposms, kas jānostrādā uz kuģa, un galamērķi, uz kuriem zvejniekus var repatriēt.

19. panta 4. punktā ir noteikts, ka tad, ja zvejas kuģa īpašnieks nespēj nodrošināt repatriāciju, tā ir jāorganizē dalībvalstij. Dalībvalsts būs tiesīga atgūt repatriācijas izmaksas no zvejas kuģa īpašnieka. 19. panta 5. punkts nodrošina iespēju zvejas kuģa īpašniekam atgūt repatriācijas izmaksas atbilstoši nolīgumiem, kas noslēgti ar trešām personām.

20. pants (Privātie darba tirgus pakalpojumi)

20. panta 1. punktā noteikts, ka šo pantu piemēro, neskarot Direktīvu 2008/104/EK²⁰. 20. panta 2. punktā ir precizēts, ka šajā pantā privātie darba tirgus pakalpojumi ietver rekrutēšanas un darbā iekārtošanas pakalpojumus un privātus nodarbinātības pakalpojumus. 20. panta 3. punkts nosaka, kā dalībvalstīm ir jāaizliedz privātām nodarbinātības aģentūrām izmantot līdzekļus, mehānismus vai sarakstus, kas paredzēti, lai novērstu zvejnieku iesaistīšanos darba tirgū. Zvejniekam nav tieši vai netieši, pilnībā vai daļēji jāsedz nodevas vai citas maksas par privātiem darba tirgus pakalpojumiem. 20. panta 4. punkts nosaka, ka dalībvalstīm, kas ir ratificējušas SDO 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā, ir atļauts savu tiesību robežās piešķirt privātajām nodarbinātības aģentūrām konkrētus no minētās konvencijas izrietošus pienākumus. Ir jāņem vērā konvencijā noteiktie ierobežojumi.

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 19. novembra Direktīva 2008/104/EK par pagaidu darba aģentūrām (OV L 327, 5.12.2008., 9.–14. lpp.).

Nolīguma 21.–25. pantā ir ietverti darba aizsardzības noteikumi, jo īpaši attiecībā uz ēdināšanu un izmitināšanu.

21. panta 1. punktā noteikts, ka 21.–25. pantu piemēro, neskarot Direktīvu 93/103/EK. Valsts noteikumi, ar kuriem īsteno 22.–25. pantu, ir jāievēro, pienācīgi ņemot vērā higiēnas nosacījumus un vispārējus drošības, veselības un ērtības nosacījumus.

Saskaņā ar 22. pantu dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti cita starpā attiecībā uz dzīvojamo telpu lielumu un kvalitāti, ēdienu un dzeramo ūdeni uz kuģiem, kas peld ar to karogu vai ir reģistrēti pilnīgā to jurisdikcijā. 23. pantā ir noteikts, ka katrai ES dalībvalstij ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, kuros paredz, ka izmitināšana ir pietiekami laba telpu lieluma un kvalitātes ziņā un telpas ir aprīkotas atbilstoši darba vajadzībām uz kuģa un atbilstoši laikposmam, kurā zvejniēki atrodas uz kuģa. Jo īpaši ir jāņem vērā 23. pantā uzskaitītie jautājumi, proti, izmitināšanas vajadzībām paredzētu zvejas kuģa būves vai pārbūves plānu apstiprināšana, dzīvojamo telpu un kambīžu uzturēšana, ventilācija, apsilde, dzesēšana un apgaismojums, pārmērīga trokšņa un vibrācijas mazināšana, dažādu izmitināšanas telpu novietojums, lielums, to būvēšanā izmantotie materiāli, kā arī mēbeles un aprīkojums, sanitārās telpas un pietiekama apgāde ar karsto un auksto ūdeni un procedūras sūdzību izskatīšanai par šā nolīguma prasībām neatbilstošu izmitināšanu.

24. pants nosaka, ka ES dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti attiecībā uz ēdienu un ūdeni uz kuģa. Konkrētāk, uz kuģa esošā un pasniegtā ēdiena kvalitātei, daudzumam un uzturvērtībai ir jābūt pietiekamai. Dzeramā ūdens kvalitātei un daudzumam ir jābūt pietiekamam. Ēdiens un ūdens zvejas kuģa īpašniekam zvejniēkiem ir jānodrošina bez maksas. Tomēr saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem izmaksas var atgūt kā darbības izmaksas, ja tas paredzēts koplīgumā, kas reglamentē daļu sistēmu, vai zvejniēka darba līgumā. Normatīvajos vai citos aktos, kas ES dalībvalstīm jāpieņem, lai transponētu 22.–24. panta noteikumus, ir pilnībā jāievēro šā nolīguma II pielikums par izmitināšanu uz zvejas kuģa.

26.–31. pants attiecas uz veselības aizsardzību un medicīnisko aprūpi, kā arī uz aizsardzību ar darbu saistītas slimības, traumas vai nāves gadījumā.

26. pants nosaka, ka ES dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, ar kuriem nodrošina, ka zvejniēkiem uz zvejas kuģiem, kas peld ar to karogu vai ir reģistrēti pilnīgā to jurisdikcijā, ir tiesības saņemt medicīnisko palīdzību krastā un savlaicīgi tikt pārvestiem uz krastu smagas slimības vai traumas gadījumā. Zvejas kuģa īpašniekam zvejniēkam ir jānodrošina medicīniskā aprūpe un veselības aizsardzība, kamēr zvejniēks atrodas uz kuģa vai ir nogādāts ostā ārpus valsts, kas atbildīga par zvejniēka sociālā nodrošinājuma aizsardzību. Ir jānodrošina, ka ar darbu saistītas slimības vai traumas gadījumā zvejniēkam ir piekļuve atbilstoši medicīniskai aprūpei saskaņā ar attiecīgās valsts normatīvajiem aktiem un praksi. Saskaņā ar 27. pantu medicīniskajai aprūpei un veselības aizsardzībai uz kuģa, kas minēta 26. panta b) apakšpunktā, piemēro Direktīvas 92/92/EEK²¹ un nolīguma 28. panta attiecīgos noteikumus. Tai ir jāietver arī medicīniskās palīdzības un materiālās palīdzības un atbalsta sniegšana, ja zvejniēks ir nogādāts ostā ārpus valsts, kas atbildīga par zvejniēka sociālā nodrošinājuma aizsardzību.

²¹ Padomes 1992. gada 31. marta Direktīva 92/29/EEK par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām medicīniskās palīdzības uzlabošanai uz kuģiem (OV L 113, 30.4.1992., 19.–36. lpp.).

Saskaņā ar nolīguma 28. pantu ES dalībvalstīm ir jāpieņem valsts normatīvie vai citi akti, kas papildus Direktīvas 92/29/EEK noteikumiem ievieš prasības, kurās cita starpā ir ņemts vērā darbības apgabals, reisa ilgums un uz kuģa esošo zvejnieku skaits. Turklāt tajā paredzēts, ka kuģiem ir jābūt aprīkoti ar radiosakaru vai satelītsakaru iekārtām medicīnisko konsultāciju vajadzībām un uz kuģiem ir jāatrodas kompetentās iestādes pieņemtai vai apstiprinātai medicīnas rokasgrāmatai vai arī publikācijas *The International Medical Guide for Ships* [Starptautiskā medicīnas rokasgrāmata kuģiem] jaunākajam izdevumam.

29. pantā noteikts, ka ES dalībvalstīm ir jāpieņem normatīvie vai citi akti, kuros paredz, ka a) 26. panta b) apakšpunktā un 28. pantā paredzēto medicīnisko aprūpi sniedz bez maksas; b) kamēr zvejnieks nav repatriēts, zvejas kuģa īpašnieks ir atbildīgs par zvejnieka medicīniskās palīdzības izmaksām tādā apmērā, kādā valsts, kas ir atbildīga par zvejnieka sociālā nodrošinājuma aizsardzību, šīs izmaksas nesedz.

30. pantā ir noteikts, ka valsts normatīvie akti var atbrīvot no minētā medicīniskās palīdzības izmaksu segšanas pienākuma, ja trauma nav radusies darbā uz kuģa vai ja slimība vai invaliditāte ir noklusēta darba attiecību nodibināšanas laikā, vai ja zvejas kuģa īpašnieks var pierādīt, ka traumu vai slimību ir izraisījis zvejnieka tīšs pārkāpums.

31. panta 1. punkts nosaka, ka ES dalībvalstīm ir pienākums veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai zvejniekus aizsargātu arodslimību, darba traumu vai nāves gadījumā. 31. panta 2. punktā noteikts, ka tad, ja slimību vai traumu ir izraisījis nelaimes gadījums darbā, zvejniekam ir tiesības uz kompensāciju saskaņā ar valsts normatīvajiem aktiem. Saskaņā ar 31. panta 3. punktu zvejas kuģa īpašnieks ir atbildīgs par minēto aizsardzību un kompensāciju, ja to negarantē valsts, kas ir atbildīga par zvejnieka sociālā nodrošinājuma aizsardzību. Saskaņā ar 32. pantu finanšu saistības, kas paredzētas 29. un 31. pantā, zvejas kuģa īpašnieks var nodrošināt ar apdrošināšanas vai citu shēmu starpniecību.

33.–36. pants (iesk.) attiecas uz darba aizsardzību un nelaimes gadījumu novēršanu.

33. pants nosaka, ka 34.–36. pantu piemēro, neskarot Direktīvu 89/391/EEK²², Direktīvu 92/29/EEK²³ un Direktīvu 93/103/EK²⁴.

34. pants nosaka, ka ES dalībvalstīm ir pienākums pieņemt normatīvos vai citus aktus attiecībā uz arodslimību, darba traumu un nelaimes gadījumu darbā novēršanu, tostarp attiecībā uz riska novērtēšanu un pārvaldību un zvejnieku apmācību. Zvejnieku apmācībā ir jāietver arī apmācība par zvejas aprīkojumu, kuru viņi izmantos, un darbībām, kurās viņi būs iesaistīti. Turklāt tajos ir jāietver zvejas kuģu īpašnieku, zvejnieku un citu personu pienākumi, īpaši ņemot vērā to zvejnieku darba aizsardzību, kas ir jaunāki par 18 gadiem. Valsts normatīvajiem un citiem aktiem ir jāattiecas arī uz to nelaimes gadījumu uzskaiti un izmeklēšanu, kuri notikuši uz kuģa, un apvienoto darba aizsardzības komiteju izveidošanu vai — pēc apspriešanās ar valsts sociālajiem partneriem — citu struktūru izveidošanu.

²² Padomes 1989. gada 12. jūnija Direktīva 89/391/EEK par pasākumiem, kas ieviešami, lai uzlabotu darba ņēmēju drošību un veselības aizsardzību darbā (OV L 183, 29.6.1989., 1.–8. lpp.).

²³ Padomes 1992. gada 31. marta Direktīva 92/29/EEK par minimālajām drošības un veselības aizsardzības prasībām medicīniskās palīdzības uzlabošanai uz kuģiem (OV L 113, 30.4.1992., 19.–36. lpp.).

²⁴ Padomes 1993. gada 23. novembra Direktīva 93/103/EK par drošības un veselības prasību minimumu darbā uz zvejas kuģiem (trīspadsmitā individuālā direktīva Direktīvas 89/391/EEK 16. panta 1. punkta nozīmē) (OV L 307, 13.12.1993., 1.–17. lpp.).

35. pants attiecas uz visiem zvejas kuģiem, ņemot vērā uz kuģa esošo zvejnieku skaitu, darbības apgabalu un reisa ilgumu. Šis pants nosaka kompetento iestāžu un zvejas kuģa īpašnieka pienākumus attiecībā uz arodslimību, darba traumu un nelaiemes gadījumu darbā novēršanu uz kuģa un riska novērtēšanu un pārvaldību. Turklāt tajā ir noteikti valstu pienākumi attiecībā uz zvejnieku informēšanu un apmācību par aprīkojumu, darbībām un pamatdrošību, kā arī attiecībā uz personīgā aizsargtērpa un individuālo aizsardzības līdzekļu nodrošināšanu.

36. pants nosaka, ka zvejniekiem vai viņu pārstāvjiem ir jāpiedalās riska novērtēšanā.

37. pants (Grozījumi)

Šajā pantā noteikts, ka tad, ja SDO 2007. gada Konvencijā par darbu zvejniecībā ir izdarīti grozījumi, pēc parakstītājas puses pieprasījuma ir jāpārskata nolīguma un tā pielikumu piemērošana. Ja Eiropas tiesību aktu kopumā ir notikušas izmaiņas, kas var ietekmēt šā nolīguma darbību, un ja kāda no šā nolīguma parakstītājām pusēm to pieprasa, ir jāpārskata nolīguma piemērošana.

38. pants (Nobeiguma noteikumi)

Šajā pantā noteikts, ka nolīgums stāsies spēkā dienā, kad stājas spēkā SDO 2007. gada Konvencija par darbu zvejniecībā.

I pielikumā (Zvejnieka darba līgums) ir precizēts zvejnieka darba līguma saturs.

II pielikums (Izmitināšana uz zvejas kuģa).

Pielikumā ir precizēta tā piemērošanas joma un iespējamā paplašināšana (kur valsts kompetentā iestāde to ir atzinusi par lietderīgu un/vai iespējamu). Tajā aptverti vairāki īpaši jautājumi, galvenokārt par izmitināšanu uz kuģa, kā arī ietverti noteikumi par tādiem jautājumiem kā ēdiens un dzeramais ūdens un inspekcijas, ko veic kapteinis vai kuras tiek veiktas viņa pakļautībā. Šajā pielikumā ir definēti jēdzieni a) “nolīgums”, b) “jauns kuģis” un c) “esošais kuģis”.

Priekšlikums

PADOMES DIREKTĪVA,

ar ko īsteno Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālās konfederācijas (COGECA), Eiropas Transporta darbinieku federācijas (ETF) un Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācijas (EUROPÉCHE) 2012. gada 21. maijā noslēgto un 2013. gada 8. maijā grozīto nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību (LESD) un jo īpaši tā 155. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Darba devēji un darba ņēmēji (“sociālie partneri”) saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu var kopīgi lūgt, lai Savienības līmenī noslēgtus nolīgumus īstenotu, Padomei pieņemot lēmumu pēc Komisijas priekšlikuma.
- (2) 2007. gada 14. jūnijā Starptautiskā Darba organizācija pieņēma 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā²⁵, lai izveidotu vienotu un saskaņotu tiesību aktu, kas pilnveidotu starptautiskos dzīves un darba apstākļu standartus šajā nozarē un kurā būtu iekļauti pārskatīti un atjaunināti standarti, kas ir spēkā starptautiskajās konvencijās un ieteikumos attiecībā uz jūrniekiem, kā arī pamatprincipi, kuri atrodami citās starptautiskajās darba konvencijās.
- (3) Komisija saskaņā ar LESD 154. panta 2. punktu apspriedās ar sociālajiem partneriem par to, vai veicināt 2007. gada Konvencijas par darbu zvejniecībā noteikumu piemērošanu Savienībā²⁶.

²⁵ http://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=NORMLEXPUB:12100:0::NO::P12100_ILO_CODE:C188.

²⁶ COM(2007) 591 galīgā redakcija.

- (4) 2013. gada 8. maijā Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālā konfederācija, Eiropas Transporta darbinieku federācija un Eiropas Savienībā darbojošos Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācija, vēloties spert pirmo soli ceļā uz sociālās jomas tiesību aktu kopuma kodificēšanu jūras zvejniecības nozarē un palīdzēt radīt vienlīdzīgus konkurences apstākļus jūras zvejniecības nozarei ES, noslēdza nolīgumu, ar ko īsteno 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (“nolīgums”). 2013. gada 10. maijā šīs organizācijas lūdza Komisiju, lai šis nolīgums tiktu īstenots, Padomei pieņemot lēmumu saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu.
- (5) Līguma 288. panta mērķim atbilstošais instruments nolīguma īstenošanai ir direktīva.
- (6) Komisija saskaņā ar 1998. gada 20. maija paziņojumu²⁷ par sociālā dialoga pielāgošanu un veicināšanu Kopienas līmenī ir izstrādājusi direktīvas priekšlikumu, ņemot vērā parakstītāju pušu pilnvarojuma statusu un katra nolīguma panta likumību.
- (7) Šīs direktīvas noteikumi būtu jāpiemēro, neskarot spēkā esošos Savienības noteikumus, kuri ir konkrētāki vai ar kuriem nodrošina augstāku aizsardzības līmeni visiem zvejniekiem.
- (8) Šī direktīva nebūtu jāizmanto, lai pamatotu darba ņēmēju aizsardzības vispārējā līmeņa mazināšanu jomās, uz kurām attiecas nolīgums.
- (9) Šajā direktīvā un tai pievienotajā nolīgumā ir noteikti minimālie standarti. Dalībvalstis un sociālie partneri var saglabāt vai ieviest labvēlīgākus noteikumus.
- (10) Neskarot nolīguma noteikumus par turpmākiem pasākumiem un pārskatīšanu, ko veic sociālie partneri ES līmenī, Eiropas Komisija uzraudzīs šīs direktīvas un nolīguma īstenošanu un veiks izvērtēšanu.
- (11) Direktīva stāsies spēkā vienlaikus ar 2007. gada Konvenciju par darbu jūrniecībā, un sociālie partneri vēlas, lai valstu pasākumi, ar kuriem īsteno šo direktīvu, stātos spēkā ne agrāk kā dienā, kad stājas spēkā 2007. gada Konvencija par darbu zvejniecībā.
- (12) Nolīgums attiecas uz zvejniekiem, kas jebkādā statusā strādā saskaņā ar darba līgumu vai atrodas darba tiesiskajās attiecībās, uz zvejas kuģiem, kuri nodarbojas ar komerciālo zveju un peld ar ES dalībvalsts karogu vai ir reģistrēti pilnīgā ES dalībvalsts jurisdikcijā.
- (13) Lai nodrošinātu to zvejnieku darba aizsardzību, kuri jebkādā statusā strādā saskaņā ar darba līgumu vai atrodas darba tiesiskajās attiecībās, nolīgumu var attiecināt arī uz visiem pārējiem zvejniekiem, kuri atrodas uz tā paša zvejas kuģa.
- (14) Attiecībā uz nolīgumā lietotajiem terminiem, kas tur nav īpaši definēti, šos terminus var definēt dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem un praksi, kā tas ir gadījumos ar citām sociālās politikas direktīvām, kurās izmantoti līdzīgi termini, ar nosacījumu, ka šīs definīcijas nav pretrunā nolīguma saturam.
- (15) Šajā direktīvā un tai pievienotajā nolīgumā būtu jāņem vērā noteikumi par zvejas kapacitātes pārvaldību, kā uzsvērts Regulā (ES) Nr. 1380/2013²⁸.

²⁷ COM(1998) 322 final.

- (16) Dalībvalstis pēc kopīga sociālo partneru lūguma var uzticēt viņiem šīs direktīvas īstenošanu, ja vien dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai katrā laikā varētu garantēt šīs direktīvas noteiktos rezultātus.
- (17) Komisija saskaņā ar LESD 155. panta 2. punktu ir informējusi Eiropas Parlamentu, nosūtot sava direktīvas priekšlikuma tekstu, kurā ietverts nolīgums.
- (18) Šajā direktīvā ir ievērotas Eiropas Savienības Pamattiesību hartā un jo īpaši tās 20., 31. un 32. pantā atzītās pamattiesības un principi.
- (19) Ņemot vērā to, ka šī direktīva ir paredzēta, lai uzlabotu darba ņēmēju dzīves un darba apstākļus un aizsargātu darba ņēmēju veselību un drošību jūras zvejniecības nozarē, kas ir pārrobežu nozare, kurā darbība notiek zem dažādu dalībvalstu karogiem, un ka tās mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet var labāk sasniegt Savienības līmenī, Eiropas Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar LES 5. panta 3. punktā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar proporcionalitātes principu, kas paredzēts LES 5. panta 4. punktā, šajā direktīvā paredzēti vienīgi tie pasākumi, kas vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (20) Saskaņā ar dalībvalstu un Komisijas 2011. gada 28. septembra kopīgo politisko deklarāciju par skaidrojošiem dokumentiem²⁹ dalībvalstis ir apņēmušās pamatotos gadījumos paziņojumam par transponēšanas pasākumiem pievienot vienu vai vairākus dokumentus, kuros ir paskaidrota saikne starp direktīvas sastāvdaļām un attiecīgajām daļām valsts pieņemtos transponēšanas instrumentos. Attiecībā uz šo direktīvu likumdevējs šādu dokumentu nosūtīšanu uzskata par pamatotu,

IR PIEŅĒMUSI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Ar šo direktīvu īsteno Eiropas Savienībā darbojošos Lauksaimniecības kooperatīvu Ģenerālās konfederācijas, Eiropas Transporta darbinieku federācijas un Eiropas Savienībā darbojošos Zvejnieku saimniecību nacionālo organizāciju asociācijas 2013. gada 8. maijā noslēgto nolīgumu, ar ko īsteno Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā.

Nolīguma teksts ir iekļauts šīs direktīvas pielikumā.

2. pants

1. Dalībvalstis var saglabāt vai ieviest noteikumus, kas ir labvēlīgāki nekā tie, kas paredzēti šajā direktīvā.
2. Šīs direktīvas īstenošana nekādā gadījumā nerada pietiekamu pamatojumu tam, lai attaisnotu darba ņēmēju aizsardzības vispārējā līmeņa samazināšanu jomās, uz kurām

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. decembra Regula (ES) Nr. 1380/2013 par kopējo zivsaimniecības politiku un ar ko groza Padomes Regulas (EK) Nr. 1954/2003 un (EK) Nr. 1224/2009 un atceļ Padomes Regulas (EK) Nr. 2371/2002 un (EK) Nr. 639/2004 un Padomes Lēmumu 2004/585/EK (OV L 354, 28.12.2013.).

²⁹ OV C 369, 17.12.2011., 14. lpp.

attiecas šī direktīva. Tas neierobežo dalībvalstu un sociālo partneru tiesības, ņemot vērā mainīgos apstākļus, pieņemot citādus normatīvos aktus vai izstrādāt citādus līguma noteikumus nekā tie, kas ir spēkā šīs direktīvas pieņemšanas laikā, ar noteikumu, ka vienmēr ir ievērotas šajā direktīvā paredzētās minimālās prasības.

3. Šīs direktīvas piemērošana un interpretēšana neskar citus Savienības vai valstu noteikumus, paražas vai praksi, kas attiecīgajiem darba ņēmējiem nodrošina labvēlīgākus apstākļus.

3. pants

Dalībvalstis nosaka, kādas sankcijas ir piemērojamas, ja ir pārkāpti valsts noteikumi, kas ir spēkā saskaņā ar šo direktīvu. Sodiem jābūt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

4. pants

1. Dalībvalstīs stājas spēkā normatīvie un administratīvie akti, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības vēlākais līdz [divi gadi pēc šīs direktīvas stāšanās spēkā]. Dalībvalstis tūlīt dara zināmus Komisijai minēto noteikumu tekstus.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai šādu atsauci pievieno to oficiālai publikācijai. Dalībvalstis nosaka, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

5. pants

Komisija, apspriedusies ar dalībvalstīm un sociālajiem partneriem Savienības līmenī, ne vēlāk kā 5 gadus pēc 6. pantā noteiktās dienas Padomei iesniedz ziņojumu par šīs direktīvas īstenošanu, piemērošanu un izvērtēšanu.

6. pants

Šī direktīva stājas spēkā dienā, kad stājas spēkā SDO 2007. gada Konvencija par darbu zvejniecībā.

7. pants

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*